

Abstrakt

Záměrem mé diplomové práce je popsat právní úpravu mezinárodního rozhodčího řízení v České republice a Argentině, najít rozdíly mezi nimi a vyvodit z obojího náležité závěry.

Práce začíná úvodem, ve kterém vysvětluji důvody, proč jsem si zvolila toto téma, použité postupy a výstup, kterého chci dosáhnout. Další text práce je rozdělen na šest kapitol.

První kapitola poskytuje čtenáři obecný přehled základů rozhodčího řízení. Kapitola začíná pokusem o definici rozhodčího řízení zmíněním jeho dlouhé historie a následným zařazením do (nebo mimo) systematiky alternativního řešení sporů. Následně jsou vysvětleny čtyři základní teoretické koncepce rozhodčího řízení, které jsou zásadní pro pochopení rozhodčího řízení. Poslední část této kapitoly obsahuje výhody a nevýhody rozhodčího řízení, čímž je vyvětlena oblíbenost (mezinárodního) rozhodčího řízení.

Následující kapitola se věnuje právní úpravě rozhodčího řízení v České republice. Začíná krátkým přehledem vývoje rozhodčího řízení během české historie a posléze je rozdělena na podkapitoly týkající se specifických prvků mezinárodního rozhodčího řízení podle českého práva – právní prameny, mezinárodní prvek, rozhodčí smlouva, druhy rozhodčího řízení, arbitrabilita, rozhodci, rozhodčí řízení, rozhodčí nález a uznání a výkon rozhodčích nálezů. V rámci textu jsou zmiňována zajímavá a relevantní rozhodnutí českých a mezinárodních soudů a také úprava v rámci evropského práva a mezinárodních smluv. Následující kapitola o právní úpravě v Argentině odráží strukturu předchozí kapitoly a pracuje s rozhodnutími argentinských soudů a relevantními regionálními a mezinárodními smlouvami.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na mezinárodní právní úpravu. První podkapitola vyjmenovává některé z nejznámějších a nejtablovanějších zahraničních stálých rozhodčích institucí. Druhá podkapitola je pak zcela zaměřena na vývoj v rámci MERCOSURu, politicko-ekonomické organizace, jejímž je Argentina členským státem, a popisuje metody řešení sporů mezi členskými státy, členskými státy a osobami soukromého práva, ochranu investic a spolupráci v procesních otázkách.

Předposlední kapitola je věnována ochraně investic, což je vysoce relevantní téma v obou zemích a nabízí úvod do problematiky dvoustranných smluv o ochraně

investic obecně, a dále v České republice a Argentině včetně pohledu na spory z investic v obou zemích, které jsou ilustrovány na konkrétních příkladech.

Poslední závěrečná kapitola obsahuje porovnání právní úpravy mezinárodního rozhodčího řízení v těchto zemích a nabízí návrhy de lege ferenda tam, kde autorka považuje za vhodnou změnu stávající právní úpravy.